

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 177. - 18 ΜΑΙΟΥ 1880. - ΔΕΛΤΑ ΙΟ.

Εκδίδεται εβδομαδιαίως. Εξάριθμος τεύχος 12. Ετήσιος 120.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν. Ὁ κ. Π. Γ. Ζαρίφης προσήνεκε φρ. 1,000 ὑπὲρ τῆς ἐπιλανθρωπικῆς ἑταιρίας τῶν φυλάκων, φρ. 500 ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου τῆς γυναικείας παιδείας, φρ. 500 ὑπὲρ τοῦ Ὀφθαλμιατρείου καὶ φρ. 250 ὑπὲρ τοῦ φιλολ. συλλόγου Ἑνωτικῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2127. Ἑστία. Ἐκδόσεις, κατὰ χρονίαν. Ἔτος Ε' Ἰούλιος ὅ. 18 Μαΐου 1880. Ἀριθ. 229 (177). Δεπτ. 29. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, δόξ. Σταδίου ἀριθ. 6, ἄκ. σ. 116. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐπινοητικῆς Σύρου ἐν ἔτει 1831. — Ἐπιστολιμαία ἱστορήματα ὑπὸ Κ. Παπαβήροπουλου. — Ἡ δημοτικὴ ποίησις καὶ τὸ κἄστορον τῆς Φριξῆς ὑπὸ Κ. Σάββα. — Ἀνευ οἰκογενείας: (Μυθιστορία Ε. Μαλῶ, βραδυνήσια, παρὰ τῆς γαλιτικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Οἱ νεοὶ φόροι τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων. — Γνώμη καὶ ἀνίψυξις ἠθικαὶ τοῦ δουκοῦ Δε-λα-Ροσσου. (Μετάφρ. Γ. Ζουχοῦ). — Δάνειον πενήτα. — Ἐπιτομία. — Ἀλλοθίαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καὶ ἑβδομάδα.

2128. Ἄνθ. Μηλιαράκη: Ἐπονήματα, περιγραφικὰ τῶν Κυκλάδων ἠθῶν κατὰ μέρος. Ἄνδρος, Κέως, Σελ. ζ' καὶ 276, φρ. 5. — Πινὰς τῶν περιχομένων. Πρόλογος Ἀνδρ. Κερέλιου Ἀ. Θέσις ὄνομα Ὀβτασις. Παράρτ. Λαμίν. Ὀμοι. Κόπων. Νησιῶν. Κοιλιάδες. Ἰάδα. Κεφ. Β'. Παρατήρησις ἐπὶ τοῦ κλίματος. Ἄνεμοι. Νέφη. Ἑὸμη. Ἀριολογία. Ζαγορά. Βροχαὶ. Χιών. Πάχη. Ἀρσός. Ὀρίσματα προϊόντων. Δισκομή ἐν Ἄνδρῳ. Κεφ. Γ'. Πρῶτοντα. Σύστασις καλλιεργείας. Μετάφρ. ἐπιπεριουδῆ, οἶκος, οἶνος, ἔλαιον, δημητριακοὶ καρποί, ἀπωροφόρα καὶ ἄγρια δένδρα. Ζῶα ἡμέρα καὶ ἄγρια. Ὀρνιθία. Πλάκες ἱατρικῶν σχιστολίθων. Συμπόσιμα: Κεφ. Δ'. Ἀπαρτήσεις διοικητικῆς, δημοτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς. Πληθυσμός. Καταγωγὴ φυλετικῆ τῶν κατοίκων. Ἕλληνας, Ἀλβανοί, Ἀπτινῶν στοιχεῖον. Ὁρηκτεία: Γλῶσσα Ἑρακτεῖο. Κρίσεις περιηγητῶν. Κοινωνικὰ τάξεις. Φιλομάθεια. Θεόφιλος Κεῖρης. Προλήψεις ἀμαθίας. Ἐνδομασία. Ἐπαγγέλματα. Ναυτική. Ἐμπορίον. Ἀποδημίας γυναικῶν. Τροφαὶ. Κοινωνικὴ κατάσταση τῆ 1828. Εἰσαγωγὴ δημοσίου. Ταμίον. Δαπάναι, διοικήσεις: Κεφ. Ε'. Οἰκίσεις τοποθεσίαι αὐτῶν. Ὑπόγειον. Περιγραφὴ οἰκίων. Καταγραφὴ χωρίων κατὰ δήμους. Δήμοι: Ἄνδρου. Πρωτεύοντα. Ἄδης. Κεφ. Β'. Δήμος Γαυρείου: Κεφ. Γ'. Ἐκκλησία. Ἐρῶμαι. Ἀγάγχοι: εἰκόνας. Ναός. Ταξάριον. Μοναὶ καὶ μοναχοὶ δήμου Κορθίου. Φλετρά, Ἄγια Μονή, Ἄλιονῶν. Ἄγ. Ἀντωνίου, Τρομαρχίων, Ἄγ. Λεοντίου. Δήμος Ἄνδρου, Παγαχράντου, Ἄγ. Νικολάου εἰς τὰ Σόρα, Ἄγ. Εὐρήνης, Ἄγ. Μαρίας, Δήμος Γαυρείου, Μονὴ Ἄγιας, Ἄγιας Μαρίας, Μονὴ Παντοκράτορος. Σκέψεις πρὸς ἐπὶ τῶν Μονῶν. Κεφ. Ζ'. Συγκοινωνία, διὰ θαλάσσης καὶ θαλάσσης. Ταχυδρομεῖον. Τηλεγραφεῖον. Φάρος. Φανός. Κεφ. Β'. Θέσις ἀρχαίας πόλεως. Περιγραφὴ αὐτῆς. Ἰχθυ ἀρχαίων ἀλλων οἰκίσεων. Γνώμη πιθανῆ θέσεως ναοῦ Βάχου. Πόρος ἀρχαίος Ἑλληνικῆς Ἄγ. Πέτρου. Ἐπιγραφαί. Προσθήκη Α. Οἰκογενεακὰ ἐπώνυμα τῶν κατοίκων κατὰ δήμους: Προσθήκη Β'. Εἰδήσεις, περὶ τῶν ἐν Ἄνδρῳ καθολικῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1655, κατὰ τοὺς περιηγητὰς Θεόδωρ. Σοῦζ. Τυμμεφορτίον, Παῦλον. Δουκῆν καὶ Πάχ. Βῆν. Κρίνον. Ἐγγράφον πρὸς τοὺς ἄνδρῶν Γαβριήλ. Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Πωλητήριον καθολικῆς Μονῆς. Χρόνος τελευτῆς ἐπισκόπων τῶν Ἄνδρου. Προσθήκη γ'. Ἐγγράφον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβετοῦ τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῶν ἀποδημοσῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰς Τουρκίαν γυναικῶν. Ἐγγράφον δημοτικῶν Ἑρμανόπολεως περὶ τῆς αὐτῆς θέσεως. Προσθήκη δ'. Περὶ τοῦ ἐν Φάτῳ Μοσχίου Σχολείου τῆς Ἄγιας Τριάδος. Περὶ τῆς Σχολῆς Κάτω Κάστρου. Προσθήκη ε'. Κατάλογος χειρογράτων τῆς ἐν Ἄνδρῳ Μονῆς Ἄγιας. Προσθήκη στ'. Σημειώσεις ἀναφορῶν Θεοδοίου Ζαγοραζῶ. Κέως. Ἐπιστολή δ'. Πλάυ:

2129. Le roman d'Achille. Texte inédit en grec vulgaire, publié par C. N. Sathas. [Extrait de l'Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France. — Année 1879]. Paris, Typographie Georges Chametot, 1880, 8°, p. 52.

2130. Collection de Romains Grecs en langue vulgaire, et en vers publiés pour la première fois, d'après les manuscrits de Leyde, et d'Oxford par Spyridion P. Lambros, Docteur des Lettres, Professeur agrégé d'Histoire grecque et de Paléographie à l'Université d'Athènes. Paris, Maisonneuve, et Cie; 1880, gr. CXXV. 372. μετὰ τεσσάρων βιβλιογραφικῶν παρουσιάζει, φρ. 20. [Τὸ ἀνωτέρω βιβλίον δὲ παράσκει πάλιν τὴν ἑαριν εἰς τοὺς φίλους τῆς κατὰ τοὺς μέσους ἀθῆνας ἑλληνικῆς γραμματικῆς, ὃ κεῖνος ἀλλὰ πολυμῶδῃ ἀφίηται ἐν Σ. Π. Ἀλέξανδρος, γνωστός ἄρα καὶ ἐξ ἄλλων αὐτῶν ἐργῶν καὶ ἐξ ἐκείνης ἐκδόσεως τοῦ Ἀκρονάτου, ἢ δαπάνη τοῦ ἄξιμου Ἀθηναίου ἀνάλωτος καὶ τῆς οὐδ' ἅμα τῶν μετὰ πρῶτον μένων καὶ πινάκων μέλλει μετ' οὐ πολὺ νὰ δημοσιεύσῃ, περιέλαβεν ἐν τῷ ἀγγελλομένῳ τόμῳ πρὶ λίαν φιλοκάλως ἐκδοθέντι ὑπὸ τοῦ ἐν Παιδείᾳ οἴκου Μαισσημίου καὶ Σπ. τῆς ἐπὶ ἐμμέτρους μεσαιωνικῆς μυθιστορίας Πικρῆς Κηλίμαχου, καὶ Χρυσόροφου ἑρωτικῶν διηγημάτων Ἀχιλλίου οὐρασιατάτων τοῦ ἀνδρείουμένου. Διγεγῆσις λόγους ἢ νὰ διηγησῆται ἑαίρατος, ἑρωτικῆν καὶ ἐξήγησιν τοῦ Ἡμετέρου ἑρωτικοῦ καὶ πρὸς Μαργαρίταν, ἰδὼν ἡμετέρας περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας. Καὶ τὸ μὲν κατὰ Κηλίμαχον καὶ Χρυσόροφον ἑρωτικῶν διηγήματα ἔτι μὲν ἠγάπησεν ὑπὸ τοῦ Μεσοροφίου τοῦ Δουκαγγίου καὶ τοῦ Νετύου, ἀλλ' οὐ μόνον δὲν εἶχεν ἐκείνῳ τῶρα ἐκδοθῆναι ἀλλ' εἶχε μάλιστα ἀμοιροσηγηθῆναι καὶ ἦ ὑπάρχον αὐτοῦ ἀνκαταβραχίων περιγράφει ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐκδόσεων καὶ τῶν χειρογράφων βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἀσπυδοῦ τοῦ βασιλέως τῷ ἐκδοθέντι τῷ 1716. Τῷ αὐτῷ δὲ ἐπέβην ἀνέγραψεν ἀπὸ τὸ ἀ. κ. Ἀλέξανδρος καὶ ἐξέδωκεν ἀπὸ τοῦ προδότηρος ἐπιπέδου τῶν ἰοῦμῶν ἐν τῇ τῆς Βιέννης ἀποκαταστάσει βιβλιοθήκῃ, ὅστις τὰ Βαταβικῶν ἀντίγραφα εἰς τὸ μόνον ἐπέβηκεν καὶ ὅτι οὕτως ἐν Βιέννῃ ἀνακαταβραχίων τοῦ διηγητοῦ ἐκδοθέντος τῶν ἀνακαταβραχίων εἶχε ἀνακαταβραχίων τῆς μεσοροφίου ἢ τῶν γραμματολογίας ἐκ τοῦ G. G. G. ὅτι ἐν ἀλλο-

ΓΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Πώς δύνασθε να εύρωμεν αριθμόν ὃν διενεσθῆ
ἄλλας τρις ;
Διάφοροι τρόποι ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτο, ὧν τινὰς ἐπι-
θεμεν ἐνταῦθα.

Πρῶτος τρόπος. — Προτεινόμεν εἰς πρόσωπόν τι νὰ
διανοσθῆ ἓνα οἰονδήποτε ἀριθμὸν. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
τούτου ζητοῦμεν ν' ἀφαιρῆσθῇ 1, τὸν δὲ ὑπολειπόμενον νὰ
διπλασιάσῃ καὶ ἐκ τοῦ διπλασιασθέντος νὰ ἀφαιρῆσθῇ πάλιν
1, εἰς τὸν ὑπολειφθέντα ἀριθμὸν νὰ προσθήσῃ τὸν ἀριθμὸν
ἢ ἀπ' ἀρχῆς διενεσθῆ, μεθ' ὃ νὰ μᾶς εἴπῃ τὸ ὅλον ἀθροί-
σμα τῶν προστεθέντων. Ἐάν τώρα εἰς τοῦτο προσθέσωμεν
ἀκόμη 3 καὶ λάβωμεν τὸ τρίτον τοῦ τελευταίου ἀθροίσμα-
τος, ἔχομεν ἀλυσθαστὸν τὸν κατὰ νοῦν ληφθέντα ἀριθμὸν.

Παράδειγμα. — Ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ κατὰ νοῦν ληφθεὶς
ἀριθμὸς εἶνε 20. Ἀφαιρουμένου ἕξ αὐτοῦ 1 μένει 19 ὅπερ
διπλασιαζόμενον γίνεται 38, ἀφαιρουμένου καὶ ἐκ τούτου
1 μένει 37, εἰς τὸ ὅποιον προστεθέντος τοῦ κατὰ νοῦν
ληφθέντος ἀριθμοῦ 20 ἀποτελεῖται ἀθροίσμα 57, εἰς ὃ προσ-
θέτουστας ἐν τέλει 3 ἔχομεν 60, οὗτινος τὸ τρίτον εἶνε ὁ
κατὰ νοῦν ληφθεὶς ἀριθμὸς 20.

Δεύτερος τρόπος. — Ζητοῦμεν παρὰ τοῦ διανοσθέντος τὸν
ἀριθμὸν νὰ τριπλασιάσῃ αὐτὸν, εἰς δὲ τὸ γινόμενον νὰ προσ-
θήσῃ 1 καὶ τὸ ἔξαγόμενον τοῦτο νὰ πολλαπλασιάσῃ πάλιν
ἐπὶ 3, εἰς τοῦτο δὲ τὸ γινόμενον νὰ προσθήσῃ τὸν κατὰ νοῦν
ληφθέντα ἀριθμὸν, καὶ νὰ εἴπῃ ἡμῖν τὸ ὄψους ἀποτελεσθέν
ποσό. Ἐάν τώρα ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου ποσοῦ ἀφαι-
ρέσωμεν 3, ἔχομεν ἀριθμὸν δεκαπλάσιον τοῦ κατὰ νοῦν
ληφθέντος, ἔπομένως δὲν ἔχομεν ἢ νὰ λάβωμεν τὸ δέκατον
τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, ἵνα ἔχωμεν τὸν κατὰ νοῦν ληφθέντα
ἀριθμὸν.

Παράδειγμα. — Ὑποτεθῆτω ὅτι ὁ κατὰ νοῦν ληφθεὶς
ἀριθμὸς εἶνε 7, οὗτος τριπλασιαζόμενος γίνεται 21, προσ-
θήσῃ δὲ τοῦ 1 γίνεται 22, ὅπερ τριπλασιαζόμενον πάλιν
παράγει τὸν ἀριθμὸν 66, ὅστις διὰ προσθήκης τοῦ 7 γίνε-
ται 73. Ἀφαιρουμένου 3 μένει 70, ἧτοι τὸ δεκαπλάσιον
τοῦ κατὰ νοῦν ληφθέντος ἀριθμοῦ 7.

Τρίτος τρόπος. — Ζητοῦμεν παρὰ τοῦ προσώπου, τὸ ὁ-
ποῖον διενεσθῆ τὸν ἀριθμὸν νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν
τοῦτον ἑφ' ἑαυτὸν, ἥτοι νὰ λάβῃ τὸ τετραγώνον αὐτοῦ, καὶ νὰ
σημειώσῃ αὐτὸ κατὰ μέρος. Εἴτα ζητοῦμεν νὰ προσθήσῃ
εἰς τὸν ἀριθμὸν, ὃν διενεσθῆ, τὸ δὲ ἀθροίσμα νὰ πολλαπλα-
σιάσῃ πάλιν ἑφ' ἑαυτὸ. Τούτου γενομένου, ζητοῦμεν νὰ μᾶς
εἴπῃ τὴν διαφοράν τῶν δύο γινόμενων. Ἦν διαφορὰν ταύτην,
ἧτις ἀναγκαίως ἔσται ἀριθμὸς περιττός, διαιρούμεν εἰς δύο
ὅσον ἐνδέχεται ἴσα μέρη, τούτων δὲ τὸ μικρότερον θὰ εἶνε
ὁ κατὰ νοῦν ληφθεὶς ἀριθμὸς.

Παράδειγμα. — Τεθῆτω ὅτι ὁ κατὰ νοῦν ληφθεὶς ἀριθμὸς
εἶνε 10. Τὸ τετραγώνον αὐτοῦ, ἧτοι τὸ γινόμενον αὐτοῦ
ἑφ' ἑαυτὸν, εἶνε 100. Ἀφ' ἑτέρου ἐάν εἰς τὸν 10 προσθήσῃ
1 γίνεται 11, οὗτινος τὸ τετραγώνον εἶνε 121. Ἡ μεταξὺ
τῶν δύο τετραγώνων 100 καὶ 121 διαφορά εἶνε 21, τῆς
ὁποίας τὸ μικρότερον ἡμῶν εἶνε 10, ἧτοι ὁ κατὰ νοῦν λη-
φθεὶς ἀριθμὸς.

Πόθεν προήλθεν ἡ δημώδης ἔκφρασις Ἐπίτω σκόνιν, ἢ
τὰ μμάτια ;

1129. [Τῷ πρώτῳ λόγῳ δοθῆναι τὸν βιβλίον.]
1130. I
1131. I

1131. Ἐβρὲς τρεῖς ἀριθμοὶ, πρῶτον τὸ ἀθροίσμα νὰ ἀνέρχεται εἰς
192, καὶ εἰς ὧν ὁ μὲν δευτέρος ἀριθμὸς νὰ ἴη ἴσος τῷ
πρῶτῳ, ὁ δὲ τρίτος εἰς αὐτὸν εἶνε μεγαλύτερος τοῦ ἀθροί-
σματος τῶν δύο ἄλλων κατὰ 8.
1132. Θεότης εἶμαι καὶ νῆσος, τ' ὄλον, ἔγω γ' ἐπιπέδιον
ἐν ταῖς ἀπορᾶσι καὶ ἐγὼ σπέρμα.

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
δὲν εἶμαι πρᾶγμα ἐκ τῶν δυσκόλων,
εἰς τὸ Αἰγαίον μὲ ἀπαντᾶς.
Τὸ μικρὸν σῶμά μου νὰ χωρίσῃς
ἐπιτηδείως ἀν' ἀνηλιθῆς,
μὲ θαυμασμὸν σου θὰ ἀπαντήσῃς
δύο τοῦ λόγου ἀεὶ ἐσθλῆς.
Ἄν δ' ἀντιστρόφως μὲ ἀπαγγείλῃς,
ἀφίς ἐν γράμμα τὸ τελικόν,
ἐκ τῆς ἰδίας γεννόμεαι ὄλης
ζῶον τι ἀφνης οἰκιακόν.
Ἄν δ' ἡ κακῆ μου τὸ φέρῃ Μοῖρα,
ἢ ζῶσις μου νὰ προδοθῇ
καὶ ἔχ' ἄρου' ἀσπόνδου νὰ γείνω θῆρα
καὶ ἡ κεφαλὴ μου καταδρωθῇ,
καίρον δὲν χάνω, μεταμορφοῦμαι
εἰς ἄλλο ζῶον καὶ δὲν φοβοῦμαι
τὸν ἄσπονδόν μου λάβρον-ἐχθρόν. M. Γ.

1133. Mot carré.
[Τῷ πρώτῳ λόγῳ δοθῆναι ἀμοιβὴς τῆς.]
En mer devant un port. — En Afrique. — En Sicile. —
Et celui qui'aux enfers fit descendre Virgile.

1134. Rébus.
A +
I E S S P R E
E x que y d l l x v x

1135. Anagramme
Les buissons de lilas sont ma parure en France ;
Retournez mes cinq pieds ; je vous fais concurrence
1136.

Éprouve-t-on une douleur subite ?
Est-on pressé, froissé, suffoqué de chaleur ?
Soudain chacun me prononce de suite.
De mes trois pieds, l'un d'eux changé, lecteur,
Et remplacé de queue en tête,
Me donne un sens tout différent ;
Alors je suis cet être divaguant,
Se croyant roi, sophi, sultan, prophète,
Suiyant son idée et son goût.
Enfin, dans certain jeu, l'on me place debout.

1137. ΛΥΣΕΙΣ
1138. Α ν α Ε
ν ο μ η
μ ε ρ η
η ρ ε
[Ἄμαρ δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ἡμαρ=ἡμέρα]

1139. Δύο ἀποκακάρουν ἀφ' ἡμῶν τοῦ εἴλου, ἡ εὐτυχία τῶν,
ἢ μὴ ἔχουσα τὴν υἱοῦν ἡμῶν, καὶ ἡ δυστυχία μας, ἧτις
δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀνάγκην αὐτῶν.

1140. Neige — Génie — Égine.
1141. Troyes, Foix, Cette (3 fois 7) = 21.
1142. L O U P
O R N E
U N A U
P E U R
1143. Sourire.

1144. ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ.
Μετάρρασις τοῦ ἐν τῷ ἀριθμῷ 146 τοῦ Δελτ. τ. αὐτ. γρά-
λικοῦ ἑξατάξιου (855).
Ἐν Μαρσέλλῃ 4 Μαΐου 1880.
Ὅτι γυναῖκα εἶδες λαλοῦσαν χωρὶς γλώσσης ἐπὶ
μοι λέγεις. Μὴ θύσῃς.
Συγκαταπέσοι.
Πῶς εἶδες πλὴν γυναῖκα τὴν κεκλιμένην γλώσσαν
καὶ ὄλιγας σιωποῦσαν,
δὲν σε πιστεύω.